

Universitätsbibliothek Wuppertal

Q. Aureli[i] Symmachi V.C.P.V. Et Cos. Ord. Epistolarvm Ad Diversos Libri X.

Symmachus, Quintus Aurelius

Neapoli Nemetvm, MD CXVII

Liber IV

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1363)

Q. AVRELI SYM-
MACHI V.C. COS. OR-
DIN. PRÆF. VRB. EPI-
STOLARUM

LIBER IV.*

EPIST. I.

SYMMACHUS STILICHONI.

DIU SILUISSE ME FA-
 ctor, ut fiduciam scribendi
 tuus sermo præstaret. Sed cum
 perspicerem, nec dum ullo invi-
 tamento officij provocari; prior
 in verba salutationis erupi, plu-
 rimùm rogans, ut exempli istius
 imitator esse digneris. Vale.

EPIST. II.

CS. CS.

ABUNDAT Flavianus filius meus ad promeren-
 dam conciliationem bonorum suis paternisque
 suffragijs. Sed interest amoris, quem verè pignori
 meo debeo; ne dum meritis illius nihil deesse con-
 templor, officium parentis omittam. Facio igitur,
 quod redundet, & cumulum impono perfectis. *a* Et
 hoc ad coniungendum Flaviano meo præstantiæ

*a Sic Grus.
 Vnlq. Sed*

*
 Editus post
 eius obitū
 à Q. Flavio
 Memmio
 Symmache
 V.C. Filio

tuz animum multum credo valiturum: quia mihi pro beneficio intelligis impurandum, quod illi solo iudicio detulisses. Vale.

EPIST. III.

- C S. C S.

VIR Spectabilis Rufinus, & in ordinis nostri lectissimâ parte censendus, cum in obsequia tibi debita pergeret, invidere se mihi *a credidit*, nisi nostra susciperet. Igitur à me reddendam defert salutationem, quam tibi sæpè deferrem, si esset facile similes invenire. Rarus igitur est sermo, quia rara est talis occasio. De ipso nihil dicimus. *b Meriti enim proprii conscius*, suspiciones gratiæ fugit, & in examen tuum veniens non vult sui commendationem testi magis debere, quàm iudici. Vale.

a Hac vox adest à Ms. Best.

b Ita Lect. & Ed. Schæ.

EPIST. IV.

SYMMACHUS STILICHONI.

QUID de Afrorum dolore & militarium virorum querelis consultus præcepto sacro amplissimus Ordo censuerit, plenè atque apertè Gestorum Curialium inspectione cognosces. Sed quia me quoque familiariter indicem gestæ rei esse iussisti, summam quæ decreta sunt, non tacebo. Lectis Dominis nostri Honorij Aug. litteris atque sententijs, decursisque omnibus paginis, quæ Gildonis crimina continebant, par bonorum motu erupit. Consulti igitur in Senatu more maiorum (neque enim legitimo ordine iudicij auctoritas stare potuisset) ingenti causæ devotis sententijs satisfecimus. Adiecta est post rei damnationem pro alimentis populi Rom. supplicatio. In metu enim sumus, ne obsit comitatibus annonarijs medij temporis mora, & perturbatio plebis oriatur. Veniet in manus tuas, quid pronunciarerim.

K a

Repe.

Reperies & facti huius me adseruisse iustitiam, & apud D. nostrum Arcadium causam publicæ egisse concordia. Vale.

EPIST. V.

SYMMACHUS STILICHONI.

COMMENDATIONEM non desiderat, qui adagēdas gratias pergit. Et ideo Flavianus filius meus fretus culminis tui beneficijs levat istiusmodi labore curam parentis. Restat, ut scribam, quòd illius coram gratulatio sequetur, nihil esse ad integrandas fortunas hominum virtutibus tuis promptius. Reddideras *a* inclinatum pristinum statum, & putaberis consumpsisse præstanda. Nunc adiecta est ei honorabilis Evocatio, quam testimonij tui juvat auctoritas. Novos beneficiorum gradus invenis, & inconstantem putas amorem, qui incrementa non accipit. O felicis ingenij benignitatem! Quid Flaviano meo amplius velim, nescio cum tu sponte præcurrens impudentes *b* nos facias æstimari, si adhuc aliquid optamus. Vale.

a Ms. Fuld. inclinato: bene sensu.

b Ita bene omnes vulg.

EPIST. VII.

SYMMACHUS STILICHONI.

EVECTIONES impetrasse me gaudeo, quibus Præturam filij mei virtute quâ polles, juvare dignatus es. Restat ut cumules, quæ magnifici animi consuetudine præstitisti, & familiares meos in Hispaniâ missos ob equorum Curulium coëmptionem, transcurrere protinus jubeas, quia tempore futuræ Editionis ugemur. Illud autem de te petere non audeo, sed tuo relinquo iudicio, an effectum desiderij mei datis ad amicos litteris præcipias adjuvari. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS STILICHONI.

AGENDIS tibi gratijs pro Flaviano filio meo, usquequaque imparcem me sentio. Et quam sint verba

verba rebus faciliora, beneficij tui magnitudinem dictis æquare non possum. Neq; enim mea tantum gratulatio est, quod cum illo honor amissus revertit in gratiam, Senatus bonique omnes, hanc in se partiuntur. *a* Quocirca arduum est, ut unius sermo compenset, quod tantorum affectio contraxit. Dabis igitur veniam pro te pauca dicenti. Maius quiddam est honorem restituere, quam dedisse. *b* Hæc n. fieri fortuna cōsentit: illud contra ipsam præstat humanitas. Præmiserat alia exempla clementiæ receptus cælo Principum parens, & Flaviano meo multa casibus detracta reddiderat. Reservatus est unus & potissimus bonitatis titulus heredi, quem magnitudinis tuæ monitu paternis beneficij Dominus Honorius adjecit, interpretatus scilicet Divo Principi tempus non animum defuisse. Nunc perfecta sunt à successore cōsimili interrupta fato opera clementiæ. Fastigium quoddam lenissimus & augustissimus Princeps ceptis genitoris imposuit, cui ad vicem gratiæ te ac tui similes opto monitores. Nam summis imperij moderatoribus pia & decora suadentes, instrumenta sunt boni sæculi. Est quidem Rectori nostro divini fontis ingenium, & *c* ad omnium virtutum cursum prompta natura. Sed, ut imagine mihi uti liceat, optimos gubernatores haud mediocriter etiam remigium manus juvat. Te verò famæ eius amicitiosem cum fides militiæ, tum necessitudinis affectio reddit. Hinc est, quod illi promerendi undique amoris vias invenis, & maioribus occupatum mones privata fata respicere. Humani casus in fugam versi sunt, nihilque in Senatu mœstum resedit. Alijs triburus, alijs integratus est honor. Uni familiæ debetur, quicquid singuli sumus. Sed jam servabo epistolæ terminos. Vereor enim ne hæc ipsa afferant fastidium præclaræ verecundiæ tuæ, cum æquare non possint vicem gratiæ. Illa potius gaudia te munerentur, quæ meritum securitas parit. Nolo ex verbis cuiusquam spes tanti beneficij solutionem. Præ cæteris nostri, solum

a Sic Ed. Sch.
ex Ms. &
Lect.

b Ita Lect. restituit de authoris mente.

c Ita plenius
Mss. Bess. &
Fuld.

conscientiæ bonæ præmium satisfacere posse magna præstantibus. Unum tamen tanquam immoderatus adjicio, ut iugiter in Flaviano meo beneficia tua diligas. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS STILICHONI.

INTELLIGO ex morâ & cunctatione Rescripti divini, *a* aliquid in his, quæ Prætorii filij mei supplicatio comprehendit, incongruum vel dubium judicari. Atque idè denuò tibi petitionum mearum debeo præstare rationem. De equis ob natalem Domini nostri Honorij & invictissimi Principis largiendis, licet hoc anno obsequij istius tempus effluxerit, opinor votum meum non potuisse reprehendi. Aquæ verò theatralis & holosericarum vestium impetratio; etiam alijs ante me plerumque delata est: *b* & idè iuvatur exemplis. Amphitheatricum spectaculum, quod Editioni filij mei propter capacitatem loci opto concedi; etiam ludicris Quæstorum prælusionibus non negatum testimonio sunt Rescripta; neque privilegio *d* solis non patère Consulibus. *e* Scias à me dudum rei istius processisse principium: non ut fastigio Consulari, quod *f* proximè tui culminis fœlix, & olim debitus magistratus ornavit, ex hoc aliquid adderetur (neque enim præcipuus honor rerum talium requirit augmenta) sed ne populus Romanus ad petentior istiusmodi voluptatis, minoris loci urgeatur angustijs. Cæterùm quid prærogativæ habeas non video, cum etiam Censuales absentium Munera illic soleant exhibere; quorum mediocritatem volumus æmulati. Hæc ed scribo, ne videar iniquitatis, aut insolentiæ argui, si aliquid denegetur. Sed eminentissimæ, & semper mihi reverendæ sublimitati tuæ expendendum relinquo, quid merito existimes convenire. Temè enim opinio hominum iudicabit, *g* si justa non petrem, cum

a Sic od. Sch. Mss. Alij: atque oraculi div.

b Ita Mercer. restituit.

c Sic correxit Sch. Vide l. 2. Ep. 77.

d Ita bene Lectus.

e Idem Lect. *f* Ita Modius Vide Epi. seq. Tui culminis auxilium.

g Lect. ista

Vale

Cum...
& necessitate...
auxilium...
Principis...
tuæ deservit...
suarum...
Quæ...
bus, quæ...
tudinis...
neque...

Ita...
livio...
tians...
nimit...
turbam...
mulge...
tuis...
exhibe...

Sed...
multum...
officium...
religiosum...

cum tuæ censuræ animus soleat magna præstare,
Vale.

EPIST. IX.

SYMMACHUS STILICHONI.

CUM sublimi excellentiâ tuâ legationem mihi amplissimus Ordo mandavit, quam suscipiendam, & necessitas impulit patriæ, & tui culminis provocavit auxilium. Pervectus igitur ad Comitatum Domini, & Principis nostri Honorij, a notitiam, magnificentiæ tuæ deferre non distuli adventus mei causam. De censuræ enim tuæ pendet arbitrio spes communis officij, Quæso igitur, ut lectis amplissimi Ordinis petitionibus, quarum exempla coniunxi; inter sælices magnitudinis tuæ actus, super hac quoque parte expectationem meam litteris digneris instruere. Vale.

a Ita omnes
Mss. & vulg.

EPIST. X.

C S. C S.

ITANE sublimem animum tuum mei cepit oblivio, ut tamdiu exsortem colloquij tui me esse patiaris? An existimas neglectum familiaris officij æquanimiter à me posse tolerari? Quin age, ut mos est virtutibus tuis, & amicitiam b scriptorum celebra, simulque æstima, quàm uberior ac promptior litteris tuis à me cura referenda sit, quæ etiam tacenti jugiter exhibetur. Vale.

b Merc. scrip
pto conce
lebra.

EPIST. XI.

SYMMACHUS STILICHONI.

SÆPE ad te litteras dedi, quas quidem credo superpressas. Quando enim vir servantissimus amicitia, multisque animi bonis præditus, dignationem mihi officij tui denegasset? Fuerit hoc eorum, quibus in reddendis paginis fides defuit Nunc eventus optabilis

veterum morum sequestrum scriptis meis præstitit. Igitur diligentia, quam proficiscientis fidelitas pollicetur, erga te cultum salutationis instauro. Responsa tua facient, ut usum stili per verecundiam serò reperitum, vicissitudine provocatus a frequenter exerceam. Vale.

*a Ita plenius
Mss. Bess.
Fuld.*

EPIST. XVII.

SYMMACHUS STILICHONI.

CONSULATUM meum liberalitate continuas, & ut publicus parens, in futuros etiam magistratus Imperialem provocas largitatem. Quo ergo mihi ore celebrandus es, qui fastigio honorum *b* jurè conspicuus, Prætorios quoque instruis apparatus? Cogitas enim cæteris sæculi bonis etiam privatorum munia debere congruere. Itaque Domino nostro Honorio divinæ stirpis Augusto benefaciendi semper addis calorem, docesque invictum Principem Senatoriam mediocritatem muneribus incitare. Cui pro me agere gratias solus omnium potes, qui tanti beneficii auctor fuisti. Ego in filij mei Editione testabor, cum Romanam caveam leopardorum cursus impleverit, cui justior plausus, & læta vocum suffragia debeantur. Longius pergerem, nisi tuus nobilis pudor per virtutibus cæteris, laudis onera viraret. Ero igitur verborum modicus, dum singulari verecundiæ tuæ obsequor. Sed præcella sublimitas tua teneat definitum, meam gratiam, quæ parca sermonis est, in animo redundare. Vale.

*b Sic Lect.
amendavit.*

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS STILICHONI.

Ad patriam rediisse me nuncio, necdum competentem sanitatis. Sed si tuus adventus adriserit, spero in gratiam mecum bonam valetudinem mox esse redituram. Vale.

EPIST.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS STILICHONI.

CUM filios nostros jugali fœdere sociare vellemus, primam super hoc magnificentiam tuâ meditatio nostra consuluit, ut cœpti felicitis auspiciam à parente publico sumeretur. Effectum nuptialibus votis Deus præstitit. Nunc honor sportulæ suscipiendæ culmini tuo & more, & amore solvendus est. Quæsumus recipiendo obsequio manum atque animum benignus admoveas. Hunc enim lætitiæ adhuc apicem festa nostra desiderant; ut is, qui nobis auctor ante omnes esse dignatus es jungendæ per filios necessitudinis, æquè maneat adprobator. Vale.

EPIST. XV.

SYMMACHUS BAUTHONI.

NON cadit in te ista suspicio, ut consultò amicitia negligens fuisse credaris. Est tibi animus tenax fidei, & ut in recipiendis familiaritatibus cum inspecta cautela, ita in retinendis firma constantia. Quapropter nec ante opinatus sum exemptum me numero cæterorum, quibus principio anni munus Consulare tribuisti; & nunc amplius quàm reliquis mihi credo delatum. Nam quod illis generalis oblatio dedit, nobis specialis cura restituit. Quâ in re his quoque succensere non debeo, qui me exsortem prioris honorificentia esse voluerunt. Neque enim aliter evenire potuisset, ut quod fraus aliena subtraxerat, bis mererer. Stabit igitur apud animum meum iugis tua gratia, & memoria constantis officij nullâ oblivione tenuabitur, sive error istud, seu dolus fecerit. Docuisti omnes, nihil ulterius ad destruendas amicitias callidum

cogitare, a quas vident insidijs
suis crescere. Vale.

a Lect. qui
has.

✻? (:)?✻

K †

EPIST.

SYMMACHUS BAUTHONI.

INTER præcipua gaudiorum numero litteras tuas, scilicet fraterni animi testes, & verè religionis interpretes. Eas quanto sæpius sumo, tanto impensius uberiusque desidero. Difficilis est enim satietas bonarum rerum: & tunc maximè animos iucunda quæque sollicitant, cùm videntur explete. Scribe igitur, ut facis, sæpius: nec metuas, ne experiaris ingratum, quem vides & amoris, & sermonistui esse tam cupidum. Vale.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS PROTADIO.

SUM quidem nimis æger animi, & præ tanto luctu obeundis impar officijs. Sed nunquam fortunæ in me tantum licebit, ut honorem tuum victus mœtore dissimulem. Quin imò litterarijs delinimentis remedia vulneri meo facio. Quæ etsi pro magnitudine doloris invalida sint; medicinam tamen mihi efficacissimam a tui sermonis afferunt. Quid expectem vides? Operam, si videbitur, amicitix debitam, ægro animo profuturam. Vale.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS PROTADIO.

FALSÒ apud me venandi studio gloriaris, cùm thymum facundix spirant litteræ tuæ. Ne mihi os subleveris. alia ocij, alia negocij signa sunt. *b* Tætras herbas olet rusticus: vinum anhelus ructat ganeo: nantem sequitur gravedo: vos Amici Camœnarum florem ructatis Heliconis. Quas tu nobis iadagines leporum, quos natales canū dies, quæ venatica festa mentiris? *c* Censen posse me retrahi à voluminū studio in eas artes, quas tibi arrogas? Ne primævus quidem cùm ferret ætas, Amycleos aut Molossos alere curavi. Tantū abest, ut hæc

a Ita sane optime coniecit quidam: nec præter ductū Ms. Vulgata omnia frivola sunt Alij au-
xerunt.

b Ita Mercer. ex parte ductū Ms. nisi quod pro Acres h. substituit quidam Tætras: quod adprobum esse iudico.

c Sic Lestius optime.

ut hæc annis in senectam vergentibus velim, a *Candidior postquam tondenti barbâ cadebat.* Sed fac velle me

a *Virgil.*
Eclog. 1.

obire nonnunquam rusticas voluptates. Cui tandem primorum Senatûs tanta vacationis fœlicitas suppetit, ut inter patrię curas respiret opere sylvestri? Comperiſti haud dudum frumentarias magnæ urbis querelas. Successit huic olei penuria; & adhuc manet defruges causatio: hinc rerum fessi viros Curia oratum remedia legavimus: & spes est, clementissimum, divinumq; Principem salutarî ope consulturum petitis. Interea

b *Sic Mss.*
Fuld. & Mer.

b laborantium murmure strepit civitas. Tu nunc, amice, venaris, & nimis anxios deliciarum tuarum jactatione sollicitas. Sed quâ qui fieri potest, ut talem tantumque te perscrutandis cubilibus leporum credam vacare? Unde ergo est, quod iisdem litteris à me poscis historiam, quibus canum tuorum festos ac profestos dies prædicas? Dissimulari studia vera non possunt. Nam fateris invitus inter figmenta ludicra morbum legendi. Non ibo longius. Priscas Gallorum memorias deferri in manus tuas postulas. Revolve Patavini scriptoris extrema, quibus res Cæsaris explicantur, aut si impar est desiderio tuo Livius, sumpsit

Livius.

C. Cæsar.

meridem C. Cæsaris decerptam bibliothecæ meæ, ut tibi muneri mitteretur. Hæc te origines, situs, pugnas, & quicquid fuit in moribus aut legibus Galliarum docebit. Enitar, si fors votum iuvet, etiam Plinij Secundi Germanica bella conquirere. Tantisper esto contentus fide operis oblati; & fratrem nostrum Minerium scriptorum meorum doctissimum, & benignissimum judicem, (cur dicam judicem, quem malo plausorem?) ac socium lectionis: quamquam hoc à te scio nequaquam petendum. Nihil enim bonæ rei in-

Pinius Secundus.

ter vos dividi amor æquus mu-
tus finit. Vale.

A PROSPERIS ordiendum est. quapropter in prologo, ut ita dixerim, litterarum, salutem valetudinemque dico. Dehinc meorum subjicio postulatam. *a* Flavianus vir inlustrius nostrum commune pignus, diu eluctatus fortunæ aspera, sed Divi Principis beneficio in tranquillum reductus, solvere solarium patris iustus est, taxatione preciorum graviter aggerata. Neque census exilis tanto oneri convenit. Fac igitur, si quid in te opis est, ut afflictæ domui pia temporum parcat humanitas: alioquin integrata per Indulgentiam bona vel *b* auctione scænoris detrahentur. Sequetur, ut spes est, paterna benefacta juvenis Augustus; ad quem sicuti successi imperij V. C. *c* patre per venit, ita bonitatis imitatio Vale.

a Ita Sch. & Gr.

b Sic ex Ms. Pith. & log. *c* Ita Ms. Pith. Alij. à fratre.

EPIST. XX.

HILARASTI mihi diem litteris, quæ testatæ sunt vigere apud te nostræ amicitie diligentiam. Multum pectori meo voluptatis illapsus est. Et sanè statueram scriptis antevertere officium tuum, si te Mediolanum venisse didicissem. Dederam quippe hanc provinciam germano tuo, cuius amore tibi non cesserim, ut adventum properè nunciaret. Sed colludio quodam moratus indicium, tibi ordiendæ salutationis *d* primorem locum præstiti. Neque molestè fero, quod apud te gratia fratris antistat. Interea respondendum est inquisitioni, quæ scire postulas, quibus actibus vitam colamus. Dum filius meus Græcis litteris initiatur, ego me denuò studijs eius velut æqualis adiunxi. Repuerascere enim nos pietas jubet, ut litterarum dulcedinem liberis nostris labor participatus insinuet. Tuæ res non in germine, sed fruge sunt; cuius eloquentissimus juvenis, ut fando comperi, proximis facundie

d Sic Mercer. *ed.* Sch.

diæ calcibus urget parentem. O te beatum, amice, si vinceris; Nostra adhuc institutio molitur florem creare; nec imperari potest vnico labor. Ita que inter a merum metum, & diligentiam lentus pignoris nostri profectus adolefcit. Planè, ut arbitror, quæ sitis satisfacimus Nunc viciffim rerum tuarum ordinem cupio cognoscere. Facilis autem, si me dignum putes litteris, commeantium copia est, quum tabellarijs in aula positi fratris utaris. Vale.

a Ita suppleo
ex Mss. Gif.
& Fuld.

EPISTÆ XXI.

SYMMACHUS PROTADIO.

Pos t urbis nostræ exitiabilem famem, re frumentariâ in tranquillum reductâ, oram Campaniæ accesseram. Commodum adfuit Martianus b intimus vester, & mihi per vos amicus adportans litteras tuas: quas ubi lætis oculis percurri, aucta est apud me celebratorum littorum gratia. Fit enim plerumque, vt ex bonis accidentibus, honor & voluptas locorum crescat, & amoris signa præferat. Nam nemo flagrantius amicitiam colit, quàm qui irascitur negligentia. Quod ita accipias volo, ut causa officij mei salva sit: nullum quippe delictum curæ erga te frugentis agnosco. Quid quod proximè, teste fratre communi quem magistratus urbis amplectitur, geminam tibi salutem per epistolas dixi? Num etiam commeantium fidem debeo? Cogita in longinqua raras aut occultas hominum protectiones, adde perfidiam mandata frustrantium. Non accusabis absentis, ut spero, delidiam, si consideres, & in emittendis paginis, alienam requiri occasionem, & in reddendis alienam fidelitatem. Sed quid his testimonijs diligentiam in te meam nitor adserere? Ipsum nostrum Martianum credo tibi sedulo prodidisse, quanta memoria & prædicatio tui in ore ac pectore meo vigeat. Iam verò quid de scriptis meis vel silentio sentias, non requiro: siquidem minus est, te frequenter adloqui, quàm de te iugiter loqui.

b Sic Lect. &
ed. Sch. ex
Mss. Cuiac.
Gif. Fuld.

loqui. Quid ergò scripta postulas, quibus sæpe male creditur? *a* hoc liberius, hoc verius est, quod deseritur absenti. Itaque, ut vis, gloriare stili frequentia: ego officium tuum vinco iudicio. Vale.

*a Ita correxit
Lect. et Ed.
Sch. ex Mss.*

EPIST. XXII.

SYMMACHUS PROTADIO.

GEMINUS pariter in manus meas à te sermo pervenit, dum multijugis officijs amicitiam nostram pergis excolere. Quo exemplo, licet omnis adfectio modo non munere censeatur, reddo tibi binas litteras, quarum alias frater noster Eusebius pars pectoris mei, has verò frugis optimæ juvenis Martyrius exhibebit. Simulque convenio, ut fidem solutionis istius memineris æmulari, cum te cõperit frequentium paginarum vicissim scenus urgere. Vale.

*b Sic Mss.
Gif. Fuld. &
Lect.*

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS PROTADIO.

OBSEVATIO quædam me hucusque cohibebat, ne litteras primus emitterem. Hunc enim morem quædam institutio vetusta constituit; ut eorum antè recurrat adfatus, quos à proprio lare peregrinatio longa determinat. Ago itaque atque habeo uberes gratias præventus officio, quo te languore *d* dis cul so rectius valere cognovi, *e* & mihi ad scribendum manum quodam modo esse referatam. Pro quâ re meliores tibi opto processus. Nâ etsi secundum mores ac natalis tuos honorem culmen indeptus es; necdum tamen perfectum præmium debitamque mercedem tibi fortuna restituit. Quæ etsi in te magna contulerit, numquam tuum æquabit meritum. Nunc redeo ad verba solemnia, quibus salutationis officium de more persolveas. mutuum munus exopto. intelligis enim vicissitudine scribentium animos incirari. Vale.

*c Ita correxit
Merc. Sch. ex
ductu Mss.*

EPIST.

SYMMACHUS PROTADIO.

EXTANT in monumentis Sallustianis Africani Sallustius. litteræ, quas Iugurtha post excidium Numantium ad Micipsam testes decoris sui pertulit. Has ego in præsentia fratris nostri Florentini nomine ad verbum mandandas paginis puto: quia ut ambo in negocijs suis pari gloria splenduerunt, ita utriusque virtuti idem testimonij honor congruit. Et illum quidem Scipio Regi Numidæ volens reddidit: nos inviti tanto ornameto tibi cedimus. Fatendum quippe est, in gratiam tuam factum, ut hunc abire pateremur. De me, si quid pro amicitia postulas edoceri, erit quaesitorum index, qui rerum mearum arbiter fuit. Tantum epistolæ meæ crede, quod valeam, cuique diligentiam colam, quam mihi de te invicem fides æmula pollicetur. Vale.

EPIST. XXV.

SYMMACHUS PROTADIO.

DESIDERAVI litteras tuas adventantibus multis, quos mihi sermonem tuum præsumpseram tradituros. Sed ubi expectationem meam spes a ista frustrata est, ultro etiam alloqui studui, ut te exemplo officij ad curam similem provocarem. Quæso igitur, ne amicitia vigorem languere, & munia frigere patiaris, quæ impatienter requiro; licet noverim diligentiam circa me tuam, etiam cum scripti abstunens sis, fido animo contineri. Vale.

a Sic omnes
libri scripti &
cusi.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS PROTADIO.

AMPLISSIMA redundo lætitiâ, cum video litterarijs officijs meis honorem parilem non negari; atque idè exercendi stili amore b destimulor. Neque enim fas est, torpere studium, quod æqua benigni-

b Ita vetus
cod. Iureti &
Ms. Gif. Fuld

nignitas compensatione gratiæ muneratur. Plura vellem; sed verecundiam tuam nimio laudis excursu non oportet onerari. Vale, & amicitiam, sicuri facis, in exemplum tuere. Nos etsi elegantiam sermonis impares sumus; constantiam religionis pares esse nitentur. Iterum Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHVS PROTADIO.

VT desidem scribendi sæpè accusas. Quid doleam magis, nescio. Sermo omissus amicitiam negligentiam videtur arguere, parcus infantiam. Malo tamen ingenio meo convivium, quam moribus facias; quibus, quandiu ipse mei sum memor, obijcere tui oblivionem non potes. Castigasti item, quod te fratribus tuis dicendam salute confociem. Sum quidem loquendi pauper, & tenax cartulæ. *a* Sed te mihi dare vitio non oportet, quod illos constat amplecti. Facit autem lex Curiæ nostræ, ut majoris apud me numeri antister auctoritas. Quid si vos unà ad mensæ genialitatem vocarem? Nolles eodem cum fratribus thoro accipi? Nec invideris, si *b* unius epistolæ creditor, questum quodammodo de vobis usuræ triplicis exerceo. Nihil enim mihi à singulis pro altero solvitur. Aut cur mea officia dividi postulatis, qui ad exprobandum vestra conjungitis? Vale.

a Sic Ms. Pith.

b Ita correxit Lell. & sequitur est Sch.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHVS PROTADIO.

INGENIA humana prompta ad arguendum esse omnibus liquet. Sed tu qui inter bona rata numeraris, omitte sectari per naturam faciliora; & defensionem longi silentij mei suscipe, quæ abundat plurimis justitiæ patrocinijs; *c* si contempleris ad viciniam Rheni, à quâ nunc & optimus Princeps, & potissimus magistratus abest, nullum nostrarum partium *d* interea loci commutare. Fors fuit, an quis tantum vi-

c Ita totum hunc locum restituit Lell. & serè sic habent Mss. Gif. Fuld.
d Hac absunt a Mss.

obie

LIVIA
obtinere
ciscum
comit
tur
redeg
sequun
causa
expol
mea,
amicit
rum in
tiaz in
xas ep
tum in
dem fu
inopia
anni
terea
scribin
ter loc
fortuna
salutis
papyr
ciar ali
Opto
vices,

S
tra de
oratio
eiur
enim
Com

ob rem privatam mihi ignoratus arripiat. Tibi proficiscentium Romam maior facultas. Primum, quia in commune imperij caput undique gentium convenitur: tum quod clementissimum Principem in hac parte degentem, varia omnium desideria, vel necessitates sequuntur. Et tamen quum tabellarios tibi plures causæ offerant; & quæ à stilo temperas, nec ullâ à nobis expostulatione perstringeris. Facit enim securitas mea, ut diligere me etiam à tacente non ambigam, Ergò amicitia nostræ fiducia non ex litteris pendeat. Illarum intervalla fors facit. Fides autem mutua diligentia indignatur linguæ assertionē. Ad hoc etiam prolixas epistolas petis, tanquam facturus periculum, quantum in scribendo canâ ætate profecerim. Semper quidem similis arenibus rivulis, laxiores ripas refugi, ut inopiam brevitatis affecta celaret. Nunc graves quoque anni, si quid de pectore meo stillabat, ebiberunt. Præterea a nihil argumenti suppetit ad propaganda, quæ scribimus. Nosti ocium meum, de quo apud te largiter loqui utriusque fastidium est. Magnis negocijs plura verba conveniunt. Nobis idem sit linguæ modus, qui fortunæ est. Mallet, Aborigenum more, dictionem salutis æternæ ligno aut corticibus scribere. Ægyptus papyri volumina bibliothecis foroque texuerit. Sufficiat aliquando celebrandæ amicitia; Si vales, bene est. Opto has ipsas, quas tu breves quæreris, salutationum vices, dum absumus, inter nos longum manere. Vale.

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS PROTADIO.

SPERO te, ut fando didici, ad *b* vicinia venturum. Fors suat, an vera compererim. Ego tamē, vel tradendas coram tibi à fratre nostro Minervio duas oratiunculas meas, vel mittendas in patriam fidelitati eius ingessi. Parcus esse in hac epistolâ debeo. *c* Illis enim, quæ legenda suscipies, amor avarus explebitur. Commoneo tamen, ne orationis unius titulo mute-

*a Sic optimè
Luretus. Mss.
nihil sani hic
habent.*

*b Ita Ms.
Lur. Bith.*

c Sic emendavit Luret.

tur de me existimatio tua. Nam repudiata censura gravat nos principid, solâ argumenti inspectione. Sed ubi dicta legeris, cum sententiâ meâ in gratiam reverteris. Hanc partem, quæ tempestate reiecta est totius Ordinis nostri antetulit auctoritas; ne sub specioso nomine fores impotentiaë ambire solitis panderentur. Plures utilitatis & honestatis assertiones in ipso corpore orationis invenies. de utroque opere iudicium tuum cura nostra desiderat. Vale.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS PROTADIO.

SILENTII inter nos simile scis esse delictum: atque idèd iniuste mihi culpæ datur, quod utrique commune est. Et tamen defensio mihi suppetit: quia nec profectioes commeanium notescunt; & tu non iisdem sedibus immoraris: dum aut Treviros civica religione, aut quinque provincias ocij voluptate committas. Mihi est Romæ jugis statio; & maior nunc causa residendi, ex quo me viri excelsi germani tui præsentis & cura retinet, & iuvat gloria. Unâ igitur viâ sociare scripta potuisti, quæ frater & fratri æquandus acciperent. Quod à te gaudeo a vel serò curatum. Ne tamen cum à litteris temperares, ullam decessionem diligentiaë in me tuæ factam putavi. Tanta est enim securitas veræ amicitiaë, ut de suâ fide æstimationem mutui amoris assumat. Plura in hunc modum dicere piget. Quare transeo ad eam sermonis tui partem, quæ orationum mearum desiderium videtur attingere. Ais in manus tuas scripta nostra venisse fratre nostro Minerivio proditore, qui frivolis meis litteratâ potius curiositate, quàm iustâ delectatione non abstinet. Si tibi tantùm ocij est, ut ad fastidium detergendum nonnulla etiam b insulsa conquiras: quicquid stilo elaboravimus, e exhibebo; securus veniaë, quam mihi spondet amimi tui caritas. Pone præterij, quod loco principe accusare debueram; itane epistolarum nostrarum sim-

a Ita ex Mss.
Ist.

b Sic retineo
ex vulg. Mss.
habent falsa.
c Ita in Mss.

M

ducere
pecta
omni
revert
prot
si et
venit
offici
a Sed
Sperat
Vale

C

plen
reus
coni
atq
tur
& c
ali

simplex usus intetijt, ut paginis tuis lenocinia ævi præsentis anteferas? Redeamus quin ergo ad infucatos nominum titulos; & cùm dicitur aut redditur salus, nihil ipsis vocabulis nostris honoratius ac bládus esse ducamus. Exemplo certè tibi sit epistola mea: quam si æmulari spreveris; & arrogantix notatus videbor, & cæteris aggregatus, quorum magnus suspectus in verbis est, nullus cultus in sensibus. Vale.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS PROTADIO.

MEDIOLANUM te idem qui me Consul acciverat. Speravi quòd nos in unum votiva causa conduceret. Sed ubi per valetudinem defuisti, ægerrimè expectati gaudij dispendium tuli. Nunc peractis supra omnium magnanimitatem Cõsularibus festis, Romã revertor; quò se amplissimus magistratus venturum protinus genere adstipulante promisit, Quàm vellem, si etiam in solidum redit sanitas, compensares adventu veniam superiorem? atque unã viã & Senatui deferres officium voluntarium, & Consuli debitum solveres. *a* Sed unde mihi optare tantum, cùm frustrà fuerit sperasse leviora? Quandiu venatui togam præferes? Vale

a Ita emendavit Sc. ex libb. Mss. bene. Nota formulam: Vnde mihi optare? quòd usus Propert. lib. 2.

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS PROTADIO.

CRESCERE inter nos cottidiè amoris debitum volo. Sed epistolis tuis nihil opto debere, quæ mihi plerùmque exprobrantur, ut desidi. Ergò geminis literis tuis non simul mihi redditis, pari numero, sed coniunctâ emissionè respondeo. Valemus, quantum ætas admittit declivis in senium. Rarò nobis ager visitur, sed multò rarior est usus legendi. Tibi & rusticari & erudiri plurimùm licet. Inde est, quòd nos frequenter alloqueris: quia omne tẽpus, ut quærat^r ingenio ocio

Eleg 7. Vnde mihi patriis natos præbere triumphis? Restat etiam apud Aul. Terentii, Arno.

*a Ita ex Mss.
emendat Sch.
Vide simi-
lem locutionem
lib. 3. Epist.
16. & lib. 9.
Ep. 83.*

vindicatur. Sed fiducia tua audacia nostra non cessavit.
Haurias licet monumenta piscorum, & ipse paginis edis-
cenda comitras. & Sollicitabo tamen arenis verbis
scripta istius, quem amore & iudicio me legere necesse
est, ut compensem illorum damna quæ negiugo. Vale.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS PROTADIO.

DELECTARISEPISTOLIS MEIS. Credo. Hinc est,
quod eas & sæpè & ardentè effragitas. Sed non
statim mereor desidis notam, si nequeo tui amoris in
me avaritiæ satisfacere. An infenabili amicitia memo-
riam per silentium putas? Cave talia de *b* animis opi-
nari, quorum æterna iudicia sunt. Habet enim pluri-
mum *c* ponderis fides, & alligata voluntario *d* sacra-
mento stili admonitione non indiget. Hæc à me tibi
non semper scripta sunt. Nec tamen desetis invetera-
tam querelam. Quid si præstat longum tacere? Non
vides oracula olim locuta desisse, nec ulias in antro
Cumano litteras legi, Dodonam loqui frondibus, nec
de spiraculis Delphicis ullum carmen audiri? Patere
igitur, ut homullus Promethei manu fictus mandare
cesssem papyro, quæ dudum in vaturn folijs non legun-
tur. Nolo tamen denunciatum tibi à me silentium su-
spiceris. Tenebo in scribendo tantam mensuram
temporis, quantum inter nos locis absumus. Tu quo-
que impatientiam vince ratione. quæ non finit, ut tibi
cotidie litteræ meæ in viciniâ Rheni posito à nostro
Albulâ deferantur. Vale.

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS PROTADIO.

*Ita Lect.
Ms. Gif. &
Fuld.*

MAGNI sunt quidem fructus, quos de litteris tuis
capio. Sed sunt uberores, ^{dam} e per communium
fætrum manus transeunt. Singulicem scriptis tuis
de suo aliquid adponunt. Tibi igitur acceptum fero
quic.

quicquid ex omnium ore conquirō. Sed rursus expende, quanto labore respondeam tot ingeniorum sublimium varietati. Nam pares estis, nec tamen similes. Ergo non minorem mihi rependenda afferunt difficultatem, quàm accepta dulcedinem. Hanc omnibus humanis gaudijs legem natura dixit, ut curæ voluptatem sequantur. *a* Natæ subolis primus parentes dies hilarat, mox pij merus brevem gratiam fungant. Honor in exordijs latus est, dehinc animos laborum æstus ingreditur. Longum fiat, si pergam similia contexere. *b* Etiam ea mihi advertendum est, quas sit de tanto viro dicere. Temerè jurasti. Mandari enim perituræ chartæ epistolas quereris, & *c* alligasti sacramento enorme iudicium. Itane meludos facis, ut quæ apud te incuriosius loquor, *d* in stili caudices, aut tiliæ pugillares censeas transferenda, ne facilis senectus papyri scripta corrumpat? Et Martiorum quidem vatium divinatio caducis corticibus inculcata est. Monitus Cumanos lintea texta sumpserunt: Tu etiam ferricis voluminibus Achemenio more infundi litteras meas præcipis. Magna sunt auctoritatis tuæ pondera, nec possum gratiosum putare, quod tu juratus allegas: sed dum me rursus inspicio, labascit fides, & refragatur testimonio conscientia. Ita quod credibile persona Judicis facit, diffidentia respuit audientis. Igitur solus ambigua submovebis, si amorem tuum posthac parcius loqui de laudibus meis iusseris. Vale.

EPIST. XXXV.

SYMMACHVS MINERVIO.

OBREPISTI verecundiæ meæ, ut prior scriberes: vadatum me tibi hoc munere velim credas. Sed non fero, ut ædes quodammodo amicitia novus saluator adisse videaris. Jamdudum virtutes tuas pares fraternis in pectoris mei possessionem recepi. Crevisisti etiam pro parte legitimâ paternæ in me familiaritatis e successione, licet singulis vobis soliditas

L 3

mei

c Lectio hæc est Iureti adproba.

mei amoris accesserit: quia bona animi et si spargi in plures putantur, unicuique tamen plena & indivisa proficiunt. Præterea cum palatinæ eloquentiæ militares, porrexi amicitiaæ tuæ dexteram. Quare tot tantisque pignoribus annexi, non æstimemus de epistolarum tyrociniis charitatis ætatem. Nā ut animus celerior est litteris; ita prius fuit amare, quàm scribere. Vale.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS MINERVIO.

POST QUAM te Mediolanum venisse asseveratio commentium palam fecit; speravi de proximo litteras tuas: sed ubi elusa est expectatio mea, nec successit ullum spei precium; præsumptum de te officium operi meo vendicavi. Auxit præterea scribendi causam vir spectabilis frater meus Bassus, qui paulisper avulsus à nobis, transponi à *a* me in pectus tuum debuit. Adieci alteram paginam reddendam germano tuo, cum tibi fors in patriam reditum secundaverit. Asperserat nos ille jamdudum facundiæ suæ floribus, & Galliarum prisca monumenta *c* jucundo ocio exscribenda mandaverat. Optatò accidit, ut ei per te utrumque reddatur, honor epistolæ meæ, & expectatæ fructus historiæ. Vale.

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS MINERVIO.

PAULUS amicus meus jamdiu ærario sacro militat, sed non pro gradu militiæ spectandus tibi. Nā probitate morum suorum mediocritatem vincit officij. Nec despexeris hominem, si numerum eius stipendiorum examines. Tardiores habet processus vercundia, quæ facit, ut intra merita sui honoris hæreat. Nec tamen pœnitet longum steterisse. tuo enim iudicio reservatus est, sub quo emergere maximum moræ precium. Cum igitur illi vitæ integritas, militiæ ætas suffragium ferat: dignum est, ut ad debitos fructus me precatore, te auctore perveniat. Vale. EPIST.

a Sic Lect. & Ms. Gif. Fuld.

b Vulgo additur sibi.
c Sic bene Lectiss.

LIBER
EPIST. X
SYMMACHUS

GADISTUM amicum
rui vestigiis
nus ei lectissimum
stirpe nobilit. Si
meum non pueri
quiorum cum
dixisse Vale.

SYMMA

AMilianum
tum me
tamen
vicinis.
colere
si amicum
illius

SYMMA

SI eodem
amabam
lectione
meum
que lo
tug & p
stam

SYMMACHVS MINERVIO.

Comendat. id.

GAUDENTIUS amicus meus in gremium patrocini
tui confugit, vir omnibus rebus amari dignus. ge-
nus ei senatorium est, mens & modestia origine sua e
stirpe nobilior. Si fucio gratiæ infectum testimonium
meum non putas, suscipe diligendum. longa obse-
quiorum eius inspectio faciet, ut me iudices minora
dixisse. Vale.

EPIST. XXXIX.

SYMMACHVS MINERVIO.

Comend.

AMA Flavianum dominum & filium meum, quan-
tum me velle interpretaris: & si fieri potest, cer-
tamen mecum de amore eius ingredi. Gaudebo, si
viceris. Sed hoc mihi tunc probetur, quum & ipse te
colere supra mensuram diligentiae meae coeperit. Nam
si amicitia de mutuis constat officijs; facile erit, ut ex
illius animo tuum metiar. Vale.

EPIST. XL.

SYMMACHVS MINERVIO.

idem

SI confideres, quanta sit *a* innocentium raritas,
amabis Desiderium filium meum, in paucorum e-
lectione numerandum. De quo non falli iudicium
meum statues, cum in examen tuum venerit. Interim
quæso, ut illi per me amicitiae tuæ sacrarium recluda-
tur, & præstes aurem benignam causarum suarum ju-
sta narranti. Si quid in eum bene consulueris;
absolverur fides mea, quæ apud illum
spem beneficentiæ tuæ b fide.

*a Ita Mr. Tu-
reti. Vulg.
innocentiæ.*

liter persolvit.

Vale.

*b Sic Mr.
Fuld & Va.
tican. vulgo:
spem b. r. in
se recepit,*

SYMMACHUS MINERVIO.

IN absolvendo Rustico nostro votum tibi detuli: o-
pem filius meus Cæcilianus exhibuit. Non est igitur
meæ verecundiæ, rapere gratiam laboris alieni. Ambo
ipsi acceptum feramus, quod agi cura tua præcepit, ex-
sequi mea valetudo non potuit. Vale.

EPIST. XLII.

SYMMACHUS MINERVIO.

*a Ita Lect. &
Ms. Gif.
Fuld.*

*b Ita Ms.
Fib.*

SCIO quid de me sentias: sed certus iudicij tui a-
nunc recuso landari. *Æ*mulare certè, quod te ta-
citus admiror, quia plus habet ponderis recta veneratione. Relinquamus verborum blanditias novis inter se
amicis. Illos juvent alterna præconia usque ad fidem
fœderis. Nostra caritas *b* adyro pectorum recondatur. Ipsa habitatio cordis in aperto est. Inde me tua
cura respiciat. Sed non est meum, formam scribendis
epistolis dare. Illud tantum cogites volo: cum sis ad
prædicandum liberalissimus, parum mihi videri posse,
quod à te laudor, nisi amplius obliger. Præterea scire
postulo, cur servata in præmissis nominibus nostris ve-
rustas defuerit litterarum contextioni. *J*uget alios ti-
tulo Sublimitaris attolli. Ego Magnificentiæ appella-
tionem recuso: nisi fortè me improbum putas, quod
honori tuo eadem delcimenta non defeto. Amor fi-
ctus in illa verba summittitur. Amicitia cultus inge-
nuus est. Alba velamina, non segmentati amictus fi-
dem vestiant. Quod mihi altus reverentiæ gradus? *A-*
mari a fratre malo, quàm suspici. Vale.

EPIST. XLIII.

SYMMACHUS MINERVIO.

EUSEBIUS familiarissimus meus, idem verus mi-
les privati ærarij diu morbo obstante obsequio
tuo defuit. Orandus es mihi, ne inter resides annotetur.

zur. Sed impetratio veniæ non manebit, nisi illi aliquid beneficij propitiatus adieceris. Quæso igitur flagitandis per Hæturiam publicis debitis sollicitudinem navare iubeatur: ut longæ absentiæ culpam commendatione aliquâ laboris amoveat, Vale.

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS MINERVIO.

SEMPER quidem mihi salutatio à te profecta gaudium creat; sed ea præcipuè, quæ familiaribus apportanda committitur. Adjicit enim scriptis digna quæsitu, & de te tradit auditui, si quid defuit lectioni. Velut nunc Sebastius vester post epistolam tuam redditam quamdam a mihi fatin' ex voto ageres, sciscitanti, imaginem præsentis tuæ exhibuit. Idem nunc de ocio meo, quæ velis nosse, narrabit. nam me in silvis Laurentibus b continuatus est rurali quieti in hærentem. Quid enim magis affectandum est mihi, colapsam valetudinem nonnunquam facienti, turbas sæpè declinanti, litterarum innocentiam semper diligenti. Vale.

a Ita ductu
Ms. Gif. &
Euld. edidit
Sch.
b Sic coniecit
Modius. Pro-
barunt viri
docti: optimè.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS MINERVIO.

FIDUCIA mihi stili atque ingenij nulla est. Sed tua benignitas ausus meos provocat. Mihi igitur ad eruditionem tuam duas oratiunculas nostras: quarum una ad Polybij filium pertinens, ex recenti negotio nata est: altera dudum, cum res in Curiâ agitaretur, à me parata, nunc opere largiore aucta processit. huic argumentum est repudiata censura, quam tunc totius Senatus fugavit auctoritas. Nolo mireris gravissimum Ordinem magisterium respuisse. In oratione nostrâ non leves causas evitatæ huius potestatis invenies. Vale.

Comend:

SPECTATA frugis viros apud te debeo commendare: quia præcipuum munus est, ut tuis amicitijs inferantur. Suscipe igitur, quæso te, ortu & moribus facile summates, eosque in primore congressu penetrali familiaritate dignare. Legationem illis Campanorum Provincialium commune mandavit. *a* Abundat iustitiâ negotium; personas mea cura commendat. Advertis duas esse causas exercendæ in eos benignitatis, pro quibus publicè æquitas petitioum; privatim *b* non gratiosus laudator intervenit. Vale.

a Ita locum corruptum restituit Lest.

b Tamquam qui non ob gratiam, sed meritum, & dignitatem laudet. Cicero minimè ambitiosum vocat.

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS MINERVIO.

VIDI Romæ Protadium filium nostrum, cuius cõmendationi nihil ex familiæ vestræ ornamentis præter litteras tuas defuit. Quas cum desiderassem; citeriore Galliâ imperatum sibi a focero iter te procul agente respondit. Excusationem juvenis non libenter accepi; cætera morum probavi. Satis est hoc auribus patris, cur nolo in me gratiosum videri testimonium brevis experimenti. Simul vereor, ne quid amori tuo in filium derogem; quem non decet juvari apud te per suffragium conciliationis alienæ. Vale.

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS MINERVIO.

c Sic Ms Gif. & Fuld.

LITTERAS *c* nonnullis humanitate præstamus. Has autem domino & fratri meo Basso, qui fororis fortunas tuetur, iusto amore detulimus. Petitio ab æquitate non discrepat; quin potius juris auxilijs munitur. Nam rebellem servum sibi poscit adduci, ad cuius investigationem nec præcepti cælestis auctoritas,

LIBR
cas, ut Africanus Comes
quidem hinc inde
nam hinc inde
eius facti ut
Comes scriptum p
stius & de
vinum provocat
domus commenda
tur. Vale

ET
peram
pectas
planè
licetur
Vale

D
nec tam
militarum
hanc
gis
usus
dicio
cunctis
tas,

tas, nec Africani Comitis vigor potuit pervenire: si-
quidem facinoris audacis conscius imminentem pec-
nam latebrarum vitavit effugio. Cùm igitur super
eius factò atq; nequitia ad te vir laudabilis Africæ
Comes scriptum publicum dedisse dicatur; erit ju-
stitiæ & benignitatis tuæ *a* in nostrum favorem di-
vinum provocare iudicium, ne ulterius innocens
domus commentis ferialibus vilis mancipij terræ-
tur. Vale.

*a Ita Iuretus
edidit.*

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS MINERVIO.

ET quum Mediolani degerem cultum circa te sa-
lutationis exercui; & nunc remenso itinere o-
peram sedulam litterario muneri non negavi. *b* Ex-
pectas credo, ut gratiam reperam scriptionis. Illam
planè non mea efflagitatio, sed tua affectio pol-
licetur. Exigant stili vicem, qui animi non merentur.
Vale

*b Sic Ms.
Cuiac.*

EPIST. LI.

SYMMACHUS FLORENTINO.

Diu super adventu fratris postularum à me indi-
cium distulisti; credo, ut nos salutationis hono-
rificentiâ præveniret. Agnosco religiosa colludia,
nec tamen credo, & ultrò in certamen scriptorum fa-
miliarium solus duos advoco. Ocium, tibi, inquis,
hanc officiorum fiduciam præstat. Quid, quod te ma-
gis quæsturæ honos, & condendarum sanctionum
usus excoluit? Cum illo autem mihi privatæ vitæ con-
dicio communis est. Atque utinam boni Principis cir-
cumspectio, ipsius quoq; operam sibi vendicet. *c*
Ferendum, ambo devotione placeatis, si circa
me litteris ambo cessetis.

Vale.

*c Sic Ms.
Gif. & Fuld.
optimo sensu.
q d. si litteras
à vobis habere
nequeo, suffi-
ciet mihi,
quòd me di-
ligitis.*

EPIST.

SYMMACHUS FLORENTINO.

OMNIA refacere ad salutem Flaviani, viri ornatissimi, pignoris mei, rebus experior. Hinc mihi spes oritur, atque animus affurgit, posse eius cætera incommoda te & medico sanari. Adeprus enim Divi principis lenitate, quæ magna sunt; uno adhuc, ut ita dixerim, infortunij *b* nodo strangulatur; quod homo tenuis, & nunc labe patrimonij graviter exhaustus, paterni *c* solatii æstimationem jubetur exsolvere. Ergo per te ac tui similes amoliri oportet imminentem ruinam. Nec res impetratione difficilis est. Nã quod plerisque suã invidiã laborantibus Imperialis remisit humanitas; id patris nomine postulatũ, multo æquior venia relaxabit. Proficiet ista concessio etiam temporum gloriæ, si quod beneficijs Principis deerat, pius successor adiecerit. Vale.

EPIST. LII.

SYMMACHUS FLORENTINO.

VERBIS nequeo complecti, quot gaudia mihi pariter dies unus invexerit. Agnoscis credo causam, cuius auctor fuisti. Nam geminas fratrum communium litteras in cumulum extulit tertius honor scriptorum tuorum. Itaq; ut rerum bonarum difficilis est electio, paulisper hæsi, *d* quã primam paginam recenserem; tantum apud me erat desiderium singularum. Mox omnes arguto legendi transitu percurri, ne inspectionem residentis morarer. Nec semel legisse sufficit: ut si quid aviditas prima perstrinxerat, inculcaret iteratio. Erat in verbis uniuscuiusque varius elocutionum lepos, quo solo litteræ discrepabant. Nam omnes mens una dictaverat. Possem bonã fide adjicere maiora. Sed tuæ aures licet fratrum laudibus gaudeant, communionem tamen gloriosi testimonij per verecundiam non ferunt. Restat ut tibi reditum meum
sub

a Ita divinat.
bat. Lect.

b Sic optimè
Merceris &
Ms. Gif. &
Fuld.

c Sic Lect. Et
est quog, sup.
Epist. 19.

d Ita Mercer.

LITTA
sub quibus Curia
spontem. Ad sua
juventutem, re
ram. Si prorsus
natus per meo
bus etiam in
neque per meo
stare dignus: nec
sionis per meo
ante mentem
tis inhamad
tua, & tibi no
IN cum
Eti am
li obno
& hono
rum not
datio m
apud r
re fas
commen
mo tuo
desse h
PV
merc
puro
habitu
tem
venia
bo

sub quadam Curia invitatione poscenti, pauca respondeam. Ad Idus Novembres, modò eventus adjuvet destinata, recurrere ad conspectum vestrum paramus. Si promissi dies ferus videtur, legationem Senatùs per me nolo differri: quæ dudum viris illustribus credita & instructa mandatis, neque personarum, neque petitionum requirit adjectionem. Decet igitur stare dispositis: nec fas est exemplo proximæ dissensionis per novos tractatus confirmata subverti. Hæc ante me, ut scribis, etiam ipse vidisti, quod magis placitis inhærendum est, quæ mihi commendat auctoritas tua, & tibi noster assensus. Vale.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS FLORENTINO.

IN cum militia gradum labore venisti, ut Benedicti amici mei fortunam debeas adjuvare, quem nulli obnoxium crimini fortunæ iniquitas loco depulit, & honore privavit. Huic ad promerendum favorem tuum non solum ipsius probitas, sed etiam commendatio mea aditum debet aperire. Credo enim tanti apud te litteras meas esse momenti, ut effectum sperare fas fuerit, etiamsi ardua postularem. Quod idè commemorandum putavi, ut intelligas, quid de animo tuo atque amicitia sentiamus, vel quantum prodesse huic debeat vel adesse iustitia. Vale.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS FLORENTINO.

PVRGAS, quòd adhuc usque suluisti. Communis hæc culpa est. Nam me quoque à litterali commercio dñi infirma valetudo revocavit. Inhorruisse te puto, postquam de me cognitu amara legisti. Redi in habitum animi lætorem: Deo quippe auctore sanitatem refovi. Facilis igitur litterarum cessationis utrique venia sit. Ambo nobis invicem remittamus, quod ambo deliquimus. Sed quid mihi insuerras Africanæ tenues

tenuis commeatus? Absit ut præsens annus imitetur fortunam superiorum. Intercludet, ut spero, providentia tristes casuum vias, sacris auribus edocendis, & castigazione ludicum, quos alimentaria spectat in vectio. Nec spes dies obstruit. Nam mare adhuc iustis curibus patet, & nondum in hyemem præcipita taurinus. Placet tamen inter hæc, quòd inæstuas, & pio metu antevertis necessitatem. Remunerabitur curam melior eventus; & laudis tuæ fructus efficiet, ut tibi sit dulce postea timuisse. Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHUS FLORENTINO.

a Sic commoda restitui potest. Vulgo Actam: quod ineptum est: Alij Datam.

b Sic Ms. Gif.

c Ita locum restituit Mercerus.

DICTAM a mihi à te salutem pari honore compenso. Vellem utrique nostrum sæpè alternandi stili usus veniret. Sed quia hoc longinqua non sinunt cadere pro voto communi, patientiæ ratio satisfaciatur. Debet certè prompta esse inter nos moræ mutæ venia. Non eadem facilitate b purgabis; quòd filij nostri Minervij nuptias aliorum potiùs relatu, quàm litteris tuis comperi. An veritus es, ne à te numisma auto cusum desiderarem? Potuit jacturam sportulæ tacere verecundia mea. Negationem gaudij amor nescit ignoscere. Et tamen, ut sum placido in meos animo, spondeo tibi remissionem huius offensionis, cum de nepote suscepto antevereris scripto nunciorum celeritatem. Vale.

EPIST. LVI.

* Vulgo hic Epistola sequitur: quam nos secuti Ms. Gif & Ed. Mog. posuimus post Epistolam 19. lib. X. ubi licet legas.

* EXPLICIT AD FLORENTINUM: INCIPIT IN COMMUNE FRATRIBUS MINERVIO, PROTADIO ET FLORENTINO.

ET vestra concordia, & mea per hos dies imbecillitas facit, ut vos unius paginæ salutatione jungam. Erit hoc aut probabile pro consortio vestri amo-

ris, aut ignoscendum pro statu temporis. Æstimabit enim virium nostrarum fatigationem, cum vos in subscriptione istius epistolæ precaria manus moverit. Adhoc filij nostri Nemesij pia ad larem patremque properatio, magis contestationem de me solemnis officij, quàm satisfactionem desideravit. Res postulat, ut, salute præfatâ, florentissimæ indoli eius testimonium feram. Sed vereor ne ostentare operam meam videar; quæ plus juveni bonarum artium contulisset, nisi fraternus casus fregisset cursum a duorum. Hoc tamen sincerissimâ fide dixerim; minutam quidem de altero parentum eius sceleritatem; sed posse istum suorum gaudio pro utroque sufficere. Valete.

*Ista autem sic
continuo in
Mss. omnibus
concipiuntur,
quemadmodum
edidimus.*

*a Scil. fratri
Sic Mss. Giff
& Vaiscan.*

EPIST. LVII.

SYMMACHUS MINERVIO PROTADIO,
FLORENTINO.

RELEGITE viam dissimulari hæcenus moris, me officiorum familiarium præfule, qui prior rupi commune delictum. Nec pro numero vestro epistolas peto, quàmvis hanc vicissitudinem singulorum amor mihi debeat. Magnæ indulgentiæ res est, ut scenus quod vobis solus exhibeo, alternâ remuneratione solvaris. Valete.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS EUFRAXIO.

ANNUOS gaudij fructus ex litteris tuis capio. Hunc reditum mihi, has opes pendit Hispania. Itaque ubi propulsâ hyeme patefcunt navium viæ, paginas tuas commendo ventis; quas iste annus frequentes quidem, seras tamen reddidit. Nam decedebat autumnus, cum homines tui Tyberina tetigerunt. Hinc factum est, ut hærent apud nos defectu navigationis. Suadeo igitur eorum moras pro tuâ justitiâ boni cõsulas. Quamvis prius nomine meo venia poscenda sit, quòd de Curulibus equis quatuor, datum mihi

*Sic conicit
Iuretus. In
vulgatis est
magna obscenitas.*

mihî à te jus electionis omiserim. Velim credas hanc abstinentiam non fuisse fastidij. Sed quia nullum eorum jugo alacrem, vel dorso mitem probavi, optio meritis non excitata a cessit è renatâ. Opportunum videtur diligentiam tuam precibus ambire, ut in prætoriam filij mei functionem visu & cursu nobiles præparentur. Geminâ ante hac Editionis claritudine in os hominum venimus. Satisfaciendum videtur expectationi, quæ crevit exemplis. Quare amori tuo laudis nostræ commendo causam, quæ paulisper censuram vitæ tuæ, gravitatemque animi ad populares aures debet inflectere. domo precium apportabitur tuo arbitratu nobilium quadrigarum dominis inferendum. Solam de amicitia tuâ electionis curam requiro. Facilius est, cum sit dives equini pecoris Hispania, & magnus gregum numerus copiam præstet examini. Vale.

EPIST. LIX.

SYMMACHUS EUFRAXIO.

SVM quidem sermonis tui nimius flagitator. Silentij intervalla non arguo; sed suspicor aliquid amicitia nostræ ex alloquij raritate decedere: quisciam in pectoribus sedem esse religionis, levamen desiderij ex ore proficisci. Priores igitur litteræ meæ magis desiderium sermonis tui quam castigationem taciturnitatis habuerunt: & idè elaborandum tibi non est, ut mihi amoris tui fidem facias: nam tui animi de meo sumo iudicium: siquidem nullus verior æstimator est alieni amoris, quam qui de suo sumit exemplum. His ita positis, quia in re apertâ piget esse prolixum, designatum tibi ad urbanam Prætorum filium meum nuncio. Intelligis quid sibi hoc iudicium velit. Quadrigarum Curulium nobilitas præparanda, Nec precium proximâ ab hinc ætate mittemus, sed jam necessitatem præcurat electio: multum enim valet eiusmodi in rebus longior diligentia: Quapropter accin-

LIBER Q
accingere, ut Quæstio
ficerent, cui per se
eiuldem legere magis
mus iudicium profectus
vincatur. Vale.

SYMMACHI

PRÆTORUM filij
annus expectat.
litas præparandi
puli Romani me
me crebris iteris
admonitionis verba
& tamen cum es
quirat; in tantum
ribus tuis tantum
Vincendi etiam
Consulatum man
Quæstionem
promittit. His
lignitia tua præ
pro tuâ ætate
stanter electio
Curule certamen
mo præbere
vereorimur
stimes. Scio
gistraibus
Tullius
guens, in
summus
lorum

accingere, ut Quæstoriam quondam filij mei magnificentiam, cui per te illustris fama quæsitâ, secundus eiusdem superet magistratus. Verus quippe & maximus laudis profectus est, quoties sequentibus priora vincatur. Vale.

EPIST. LX.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

PRÆTURAM filij mei, si fors dictum juvet, proximus annus expectat. Equorum mihi Curulium a nobilitas præparanda est, tibi curanda: ut expectationi populi Romani mea pecunia, tua cura respondeat hoc me crebris litteris postulasse meministi. Nunc mihi admonitionis verba, non repetitionis adhibenda sunt: & tamen cum voluntas in nos tua ambitum non requirat; in tantum me votiva sollicitant, ut anxias auribus tuis tanquam novus petitor ingeram preces. Vincenda est enim mihi fama exemplorum, quæ post Consularem munificentiam domûs nostræ, & filij mei Quæstoriam functionem, nihil de nobis mediocre promittit. Hæc igitur petitionis summa est, ut me diligentia tua præterita gloriæ b parem faciat. Precia b Sic Mercet. pro tuâ a quietate numeranda familiares mei incunctanter exsolvent. Tui beneficij erit, ut quicquid ad Curule certamen generosum gignit Hispania, vel domo præbeas, vel de aliorum gregibus excerptas. Non vereor inter hæc, ne me appetentem plebeię laudis existimes. Scis enim pro tuâ sapientiâ, magnæ urbis magistratibus angustos animos non convenire. hoc etiã Tullius tuus præcipit, luxum in privatis negocijs arguens, in publicis magnificentiam probans. Quare ex summis opibus juva Romani anni speciosum c co-
lorem; venturus in partem popularis favoris,
si nobis ex tuo beneficio celebrior
fama provenerit. Vale.

a Ita emendat
vis Loeb.

b Sic Mercet.

c Ita leg. Sc.
h. e. prætextio
exactione
ambitionis:
vulgo-salor.

ss ? (:) ? ss

M

EPIST.

a Sic emendandum.

b Ita retinendum: nihil mutandum.

c Sic Ms. Pith.

d Ita ex eodē Ms. leg.

e Sic correxit Lect. & ed. Sch.

f Ita plenius Ms. Cuiac. & ed. Sch.

TUENTIUS *a* tuus in utramvis aurem somnum capebat. Nihil enim magna dignitas à paupere petit. Sit fortasse plerisque ipsa inopia gravis: habet tamen alieni oneris exceptionem. Adijce, si placet, securitati eius Sacerdotij privilegium, & unius *b* hominis munimenta multiplicia. Mihi videtur validior esse omnibus vacationum remedijs exhausta fortuna. Sed velim noveris quæsitores glebæ Senatoriæ proximus affuturos, sperandamque Tuentij veniam pleniorum, si fidem paupertatis eius exploratio ratam fecerit. Interea tutus prioribus gestis *c* agat liberum. Nihil novabitur *d* post illustri viri Felicis pro illo iudicationem; modò allegatas dudum Senatoris angustias astruat examinis diligentia. Nunc mihi amicè oburgandus es, qui cum vicina itinera perstrinxeris, flectere ad nos habenas longum putasti. Dediisset Hispania Romæposito moræ veniam. Novit enim summittere desideria sua cunctarum provinciarum parenti. Nec ita avara est, ut nobis propria bona nolit ostendere. Quare fraudati gratia tui, secundos amicitiae fructus sedulò postulamus; ut quoties fors copiam dederit, legamus saltim *e* qui videre maluimus. Vale

EPIST. LXII.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

ET amicitia nostra in ore multorum est, & laus eorum tuorum *f* longinqua penetravit. Hinc fit, ut suæ quisque partiæ magistratus meæ commendationis opem postulet, gregum tuorum famâ illectus. Ea propter summares Antiochenis missi ad mercandas quadrigas, juvari apud te sermonis nostri conciliatione voluerunt. Annue quæso longum peregrinatis, & electionis, & precij justam benignitatem, quæ homines opinionem blandam secutos, de tuo studio,

LIBR
studo, p...
EPIST.

SYMMACHUS
F...
Municipalibus...
quæ de...
ci, cum...
precium...
numerabo...
fides amicitie...
ris, ut...
simos...
formis...
varietate...
bere...
tuorum...
prios...

N...
infrequenter...
aliditatis...
pud...
firis...
riuculo...
tuas...
habeat...
derium...
Mihi...
rum...
sententiam...
tui...

studio, meoque merito vetum sperasse confirmet. Vale.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

FAs sit dicere. Equorum Curulium copiâ non egemus; sed incitat nos Præturæ mora ad desiderium Muneris largioris. Si ergò dulcis est, (ut adsolet) mandati mei exsecutio, quatuor ex grege Laudacianorum quadrigas, quas tua defloret electio, ad me opto deduci, cum primùm mare navigatio verè a patrefecerit. Ego precium, quod signaverint litteræ tuæ, & in rē missis renumerabo. a Sic corrigebat Loeb, ad. Schö. Quanquam hoc spondere non debui: quia fides amicitiae syngrapham non requirit. Credo mireris, ut non potius de gregibus tuis postulem, qui potissimos Iberorum nobilitate prævertunt. Fastidium uniformis spectaculi patitur civitas, cuius satietas mihi varietate vincenda est. Tuæ modò diligentiae sit, adhibere iudicium, & ex alienis stabulis æquare laudem tuorum. Nam cum res amici agitur, hos quoque proprios debes putare, quos elegis Vale.

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

NEMO umquam perceptor b Ita edit Schö en Ms. Gif. & Fuld tuorum apicum, Vulgo: epistolarum tuarum. vacuus eiusdem muneris ad te revertit: tu tamen infrequentiam nobis vitio ducis, & ultrò curam tuæ assiduitatis exprobras. Facis hoc amantium more, apud quos officiorum talium, etiam cum redundant, sitis magna est. Nec tantum epistolas poscis, sed orationunculas quoque nostras non editas deferri in manus tuas præcipis: quæ res videtur ostendere, quid iudicij habeas de his, quas ante sumpisti. Nul um enim desiderium ad secunda progreditur, si priora displiceant. Mihi igitur ex recentioribus numero quinque, quarum uni jam fiduciam fecit publicus favor. Sed post sententiam gentis rogatæ, adhuc expectatione iudicij tui pendeo, quod volo juratus c Sic Invetus emittas: quia convenit

M 2 vinciri

vinciūti sacramento fidem, si quando amicitia in suspitionem gratiæ venerit. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS EURRAXIO.

^a Sic supplet
Ms. Cuiac.

^b Sic leg. vul.
gō partim.

IAMDUDUM in expectatione litterarum tuarum **A**eram, incertus animi, quid sibi vellet tam longæ cessatio. Sed ubi compotem desiderati muneris reddidisti, cura vertit in gaudium. Et revera ira naturæ paratū est, ut expetiti diu officij querela decedat, si potiamur optato. Ergo magno impensu gratulor integratum mihi esse pignus religionis. Præstabis, ne huius opinionis frustra sim, cum diligentiam mei continuo amore servaveris. Vale.

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

VIDERO quid iustitia temporum, quid causæ nostræ bonitas, quid cura tua, si tamen tibi cordi sum, efficere possit. Ego in fratre meo Eusebio C. V. votum servati circa nos moderaminis amplector, eiusque probitatem mente colo, sermone commendo. Et ille licet boni propositi præmium non requirat, tamen honestam vitam de tuâ amicitia optamus exsolvere. Feceris igitur rem tã meæ voluntati acceptam, quam tuis moribus consentaneam, si advertat vir prudentissimus, quicquid mihi tribuit, id se omnium bonorum gratiæ detulisse. Vale.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

ET temporum clementiæ congruit, & sancto ingenio tuo familiare est, opis indigos sublevare. Huc mihi fiducia suborta est pro fratre nostro Stemmatio supplicandi, cui dudum cuncta dempsit invidia fortuna,

conæ, pater amicum bonorum
ambig, quid de opem quæ
à Principibus moribus se p
retur, pater dicit magis
fatum tibi curam,
desideratus tibi spes
strum leuare venentibus
fratris exco, sup
ram, si modo vobis
is oratur. Duo cum
præstanti magna rep
cro, & recuperatione
cari. Hæc tunc
hortantibus pater
laudem partem pater

1777

SYMMACHI

ET tunc pater
publica tunc
Quid tunc tunc
scriptor dicitur
meæ, affertur
alienis pater
Quorum pater
fugitans, pater
ret. Resign
simos ment
fia, & Chæ
tenui ment
parvo hunc
tulisse dem
ne dece
rundam
ruinum
impro
lar.

eunæ, præter amorem bonorum. Neque enim potest ambigi, quid de optimo quoque mereatur, qui nuper à Principibus invictis, ne per indulgentiam liberaretur, accitus est: magisque honore, quam veniâ fatum triste mutavit, nec tam ereptus est, quam desideratus. Unde spes certa fit, etiam Principem nostrum lenitate venerabilem, justi parentis, & pij fratris exemplo, supplementa meliora fortunæ daturum, si modò vestra insinuatō juverit exhausti Senatoris oratum. Duo enim factu facilia, sed ad gloriam præstantis magna deposcit: reddi Curiæ testimonio sacro, & recuperatione modici argenti ab inopiâ vindicari. Hæc ut favor tuus aliorumque optimatum te hortantium promoveat, interest boni sæculi, a cui

a Sic emendavit Lect. & ed. Sch.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

ETIAM SI petitio domestica & amica cessaret, publicus vigor iusto desiderio deesse non posset. Quid enim tam familiare iustitiæ, quam ut circumscriptor clarissimæ & laudabilis fœminæ parentis meæ, astutiæ suæ privetur effectu, ne cōmodis illudat alienis Provincialium patronorum fretus auxilio? Quorum impudentia compulsi, ut matrona litium fugitans, ad iudicium Prætoriani culminis convoleret. Res autem, quâ de agitur, eiusmodi est. Ante paucissimos menses ille à parente meâ horrea *b* Aquilensia, & *c* CF, propter longinquitatem itineris incognita, tenui mercede conduxit; atque his ita abusus est, ut parvo licet tempore, iisdem locis labem consultò intulisse dicatur. Hunc ubi sæpè convenit, ut conductio-
ne decederet, contemptu hominis, & interventu quorundam frequenter elusa est. Nunc opis indiga & geminum beneficium vestri favoris exoptat. Primò, ut improbissimus inquilinus locorum *d* detentione pel-
latur. Dehinc habitâ deterioratæ rei æstimatione sum-

b Alij: in Aquileiâ sita-
c Clarissima femina.

d Sic Mercet. Alij: tentio-
ne: h. e. possessione, vel occupatione.

prum iustæ instaurationis agnoscat. Cùm igitur æque poscamus, credo confore, ut meæ petitioni, & utilitatibus parentis favor vester arrideat. Vale.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

BENIGNE ut mos est tibi, recursum nostrum misso Apparitore iuvisti: quem progressus ad Appennini superiora dimisi adiecto officio litterarum, ut gratiam, quam rebus æquare non possum, saltem verbo: um honore compensem. Quod superest itineris, spero præfata Dei veniâ sine labore peragendum. Minus enim molesta sunt, quæ perveniendi spem proximam pollicentur. Vale.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

DISCEDENTI mihi curam legare dignatus es amicitia congruentem, ut famæ atque actibus tuis accommoda non silerem. Causâ igitur postulante fungor inunctis. Video enim Basilicæ pontisque rationem rectè quidem Bonoso Præsidiali viro esse mandatam: cui & vigilantia superest ad liminandas publicæ rationis ambages, & fides ad persequenda, quæ examen invenerit. Sed vereor, ne ludificationibus res inuncta frigescat, oblucente eo, quem socium discussionis accepit. Atque idèd clam te esse non patior, eò rem deduci, ut labes magna sumptuum publicorum studio certaminis obducatur. Quid enim sibi ista conjunctio, in eâ præsertim discussione, quæ ipsum Quæsitorem videtur adstringere? Quare huic tantùm parti adhibenda correctio est, & ad unum, quem sponte delegeris, inquisitionis summa referenda, adiectis vestræ Apparitionis auxilijs; quòd minora Officia fidem præbitorum vel invectorum cogantur aperire. Probabit exitus, quantum publicæ rei tua cura prospexerit; cùm

cohi-

cohibitis sumptibus novis, consummationi operum
satisfecerit summa reliquorum. Vale.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

SUMMO gaudio quotiens scribis afficio, & tum
maximè, cum abest amaritudo querimoniarum. Nunc
stilus tuus ab usitatâ jucunditate dissentit. Arguit enim
falsò iniquitatem quandam pignoris mei, cum quo
tibi limitum *a* nonnulla certatio est. Itaque litteras
contra jus amicitiarum ad eum missas *b* suppressi; ne a-
mantem tui justus dolor offenderet. Fuit autem matri-
eius cum procuratore tuo finalis in Sicilia quæstio: quâ
disceptatio non, ut scribis, Venusti, sed alterius Recto-
ris absolvit. Ergò in utraque personâ error suggeren-
tis reiectus, eam pignori meo exemit, invidiam. Ad-
vertis pro singulari verecundiâ tuâ, cui potissimum
parti satisfactio debeat. Et nihil de præsentî fortu-
nâ loquor, quæ scribentem debuit temperare. Adde,
quòd pecuniarias causas usque ad detrimentum ami-
citiarum non oportet extendi. Sed quid hæc pluribus?
Posthac opto sermonem tuum placidiorem mereri, &
constantiam veteris erga me observantiæ tuæ, por-
recto etiam in meos amore colligere. Vale.

*a Ita Lect.**Sch.**b Ms Pith.**Vide lib. 5.**Ep. 32.*

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

FREQUENS usus ostendit, & clara animi tui docu-
menta restantur, exempla veræ amicitiarum de te ca-
pienda. Neque enim quisquam constantiam firmiorem
familiaribus impendit officiis, præsertim in tantâ publi-
carum curarum mole, quæ alterius studium posset he-
betare, nisi obstrepentes necessitates affectio fraterna
superaret. Quod solum igitur verecundiæ convenit,
cedo præstantissimæ religioni, meque imparem refe-

a *Lect. & Ed.*
Sch. ex Ms.
Pith. Gif.
Fuld.

rendæ vicissitudinis pudenter agnosco. Nec vereor, ne diligentia tua a tali laude lentescat: quin potius spero benevolentiam (si quid pleno adjicitur) largiorem, quia bonis familiare est, studia benigna cumulare, quorum gratiam sentiunt non perire. Vale.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

FACIO quod suadet humanitas, ut amicitia tua viros bonæ frugis adjungam. Horum unus est Felix, honorabilis gradu, atq; exercitatione militia. Cui si quid amoris impenderis, ad meam gratiam pertinebit. Vale.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

MIRABAR quid esset rei, quod amicitia obsevantissimus diu scribendis litteris abstinebas. Sed epistolæ tuæ series indicavit, quod tristium rerum index esse vitaveris, quas longiore silentio contineri, nec religio familiaris, nec communis causa permittit. Nam periculum utile est, in publicam proferre notitiam, quod velis *b* esse correctum, ut denunciatione futuri periculi, ad consulendum cunctorum cura moveatur. Magna igitur necessitate, *c* futuri anni inopiam protestatus es. Quid enim spei reliquum sit, cum provincijs Africanis, nec ad victum tenuem frugum tritura responderit, & suppleta ex alijs terris semina vicinus annus expectet? Iure igitur ad æternorum Principum providentiam Provincialium sollicitudo confugit. Interea dum maior ab illis salubritas petitur, humanitas tua foveat exhaustos, & tanquã particeps doloris alieni, persuadeat laborantibus, sibi accidisse quicquid provinciæ pertulerunt. Ego valeo, quamvis animus æger bonum sanitatis ignoret. sed ut aliquid solaminis capiam, oro indulgentius scribas, & ad respondendum exemplo tuæ assiduitatis invites. Vale.

b Sic plenius
Ms Pith.

c *Mss. Gif.*
Pith. & Fuld.
est, profu-
turi anni.

Q. AV.